

7,

AMICISSIMO

SCHMALZIO

συνηλικιωτη και συναγωνιση

olim suo

SCHMALZIAM

DULCISSIMAM

dextro Amore

REPERTAM,

dextro Hymenæo,

a. d. II. Mart. MDCCLXXXI

IVNCTAM

gratulatur

vetulus notusque columbus

C. A. BOETTIGER.

Budiffae,

ex officina Monsiana.

L.V. 75.49

Virgine mas gaudet, mare virgo. Quid, *optime Sponse,*
In causa est? Causam discere forte iuuat.
In promptu causa est. Sed enim Tibi fabula, lusus
Quæ turbet Veneris, sat scio, nulla placet.
Pauca tamen referam. Tu, *Vir Doctissime,* cuncta
Fontibus ex ipsis largius hausta petes.
Costam (quis nescit?) Paradiso amisit Adamus,
Dum dulci stertens membra quiete leuat.
Hanc Deus exemptam latere abstulit: inde puellam
Condedit, vt socio viueret apta viro.
Apta viro, quia costa viri, quæ fœdere certo
In proprium veniat restituenda locum.
Ergo, quod amisit, vir quærit; femina gaudet
Amissæ costæ participare vices.
Vera loquor, neque Tu verissima, *Sponse,* negabis.
Exemplo constant hæc mea verba Tuo.
Annon, Oppachium quoties iter ante parabas,
Cura Tibi costam quærere sola fuit?
Vixque salutaras fidum veteremque sodalem,
Ingemis: „heu furdo membra dolore stupent!
Me quamuis pleno perfundat Copia cornu,
Inque suo portu nauiget vncta ratis;

212572

Nil tamen exhilarat miserum: nam sentio demens,

Rebus nescio quid semper abesse meis

Molliter arridens regerit Tibi *Pietschius*: „eheu!

Cessator, costa est inuenienda Tibi!“

Forte struens mensis genialia fercula coniux

Adstitit; in tacito risit et illa sinu.

Oscula delibans vxori affatur amicum

Pietschius: „hæc præsens est medicina mali!“

Iamque lubet cunctas penitus perquirere terras,

Dum Tibi, quam velles, costa reperta foret.

Est prope, cui veteres fecerunt nomina patres,

Sohlandum. Sprevus pinguia rura fecat.

Huc tuleras gressus. Vitreo de gurgite Nympha

Fertur arundiferas exseruisse comas.

„Heu, quo tendis, ait, vecors! hic meta laborum est.

Hac latet in villa costa petita Tibi!“

Atque inventa Tibi est. Inuentis vtere Nullus

Sit Tibi quærendi, qui fuit ante, labor.

Hanc alacer costam cape, *Sponse*, tenacibus vlnis

Et bellis belle fige labella labris.

Nectar id est, quo vel saturari Iuppiter optet,

Aut qui riualis gestiat esse Iouis.

Num differs? differre nefas hæc gaudia vitæ,

Concordes tædæ qualia multa ferunt.

Nota loquor, ducis Sponsam, quam mille puellis
Moribus et forma præposuisse decet.
Hæc Tibi, si venies hiemalibus imbribus vduus,
Siccabit vestem et basia blanda feret.
Sæpe reuertenti teneras Tibi porriget vlnas,
Vt foueat tepido frigida membra finu.
Quam nostris quondam aduexit Nicotius oris,
Fumificas herbas suggeret ipsa Tibi.
Ipsa nigri laticis blando repleta liquore
Vascula forbendo porriget apta manu.
Inque locum dulcis, quem mos iubet addere, succi
Figet nectareis oscula inuncta fauis.
Nulla quies famulis, pars verrit limina, lanas
Pars trahit, aut glomerat pollice fila leui.
Ipsa præest operi, nec opus fugit ipsa, ministræ
Nullius et vinci sedulitate potest.
Dum Musis vir sacra facit, colit illa Mineruam,
Artibus his coniux coniugis auget opem
Nec deerunt casti dulcissima pignora lecti,
Sed grex paruorum perstrepet vsque domo.
Sæpius et simili faciet Te prole parentem
Filiolos pariens, filiolasque patri.
Felix, qui tali potuit se iungere costæ!
Vix uni e centum contigit illa viris.

Oberlausitzische Bibl. Görlitz

1005337 9

L

SLUB

Wir führen Wissen.

<http://digital.slub-dresden.de/id445481595/8>

GÖRLITZER SAMMLUNGEN
OBERLAUSITZISCHE BIBLIOTHEK